

Gärdesvisan

Jag gick mig neråt Gärdet så glader i mitt sinn',
för jag skull' träffa Emma och Emma hon va min.
//: Å, då tänkte jag som så. Tänk vad skönt det är ändå
att hava sig en flicka som man riktigt håller å.://

Men när jag kom ner till Gärdet så var hon redan där.
Men hon var inte ensam, för hon satt där med en käril (karl).
//: Å, då tänkte jag som så. Tänk hur kvinnfolk är ändå.
Dom har så mycke' för sig som man inte kan förstå.://

Så jag satt mig å grina bakom en lita björk.
Humöret dä var nere och hågen han var mörk.
//: Å, då tänkte jag som så. Den där kärilstackar'n ska få.
Han smaka ska min Morakniv så att han stärkever å.://

Men se, det börja' regna och regnet slog som spön.
Då kröp dom upp i ladan och lade sig i hön.
//: Å, då tänkte jag som så. Här ska tusan titta på
när andra kysser flickan som man själver håller å.://

Men när jag kom hem från Gärdet så tog jag mej en knörr,
för klär'na dom var blöta men strupen han var törr.
//: Å, då tänkte jag som så. Det är bäst att blöta på,
för strupen torker fortare än klär'na gör ändå.://

*Gärdesvisan är skriven av Rune Lindström, utom sista versen som är en gammal dryckesvisa.
Melodin är traditionell. Låten finns på Östen med Restens CD: "Mord och inga visor"*